

Frankrig: Et Hartz IV-slavearbejdsprogram for den franske befolkning

Paris, 7. sept., 2017 (Nouvelle Solidarité) – På trods af den kendsgerning, at den ene rapport efter den anden afslører, at den tyske arbejdsstyrke er blevet fuldstændig forarmet af Hartz IV-»fleksibilitetsprogrammet« for arbejdsmarkedet i Tyskland, afslørede den franske præsident Emmanuel Macrons arbejdsminister, Muriel Penicaud, den 31. aug. omsider for offentligheden de »dekreter«, de har vedtaget for at »befri« den franske økonomi og gøre den mere »erhvervskompatibel«, dekreter, der vil føre Frankrig samme vej som Tyskland. Ved at vælge denne fremgangsmåde med »dekreter« har regeringen fuldstændig undgået debat i Nationalforsamlingen.

I en pressemeddelelse karakteriserer tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade dekretene som »Business France-dekreter«, fordi Muriel Penicaud er tidligere chef for en institution ved navn Business France, der udførte marketing af Frankrig som en god forretningsmodel over for verdens investorer, i modsætning til den økonomi efter Colberts model, landet engang var.

Disse dekreter, siger Cheminade, er ensbetydende med at afmontere det Nationale Modstandsråds sociale program, som blev udarbejdet af den Fransk Modstand under krigen, inspireret af Roosevelts New Deal, som forbedrede levevilkårene for den franske arbejdsstyrke på en stor og langvarig måde. Grundpillerne i dette program var: et anstændigt hjem, et job, et offentligt sundhedssystem og pension for alle. Disse grundlæggende rettigheder er garanteret for alle i fortalen til 1946-forfatningen, som senere blev integreret i de Gaulles forfatning for den Femte Republik.

Denne reform, uden at gå ind i de juridiske detaljer, repræsenterer et reelt brud med den permanente jobkontrakt (CDI), som frem til i dag er blevet vel beskyttet af arbejdsloven. Disse dekretter har nu muliggjort »projektkontrakter«, dvs., kontrakter, der kun gælder i projektets løbetid. Tidligere blev de kun tolereret inden for byggeindustrien; nu bliver de udvidet til andre områder, især til den digitale økonomi. Samtidig er de kompensationer fra arbejdsdomstole (Prudhommes) til arbejdere, hvis permanente kontrakter blev ulovligt brudt, og som hidtil har været høje, nu blevet skåret ned. Sluttelig, for at bryde arbejdsloven, der regulerede alle arbejdsspørgsmål nationalt, og fagforeningerne, har Macron promoveret beslutninger taget på industrielt brancheniveau, eller gennem simple selskabsafstemninger (en venden op og ned på normhierarkiet). Således kunne bonusser, der ofte er en vigtig del af den generelle løn, blive besluttet på det enkelte selskabsniveau gennem afstemning. Alt imens fagforeningerne ønskede at gøre det ulovligt for internationale selskaber, der opererer i Frankrig og overordnet tjener profit, at beslutte at dumpe et fransk datterselskab, eller en del af selskabet, så fastslår disse dekretter, at selskaber, der overordnet set er sunde, har ret til at afskedige arbejdere, hvis en del af et selskab ikke er konkurrencedygtigt.

Bemærk, at den samme Emmanuel Macron, der havde den frækhed at klage over manglen på »heroisme« i den nuværende politik i et interview den 30. aug. til *Le Point*, og som hævder, han vil inkarnere den, intet siger om den eneste kamp, der ville være heroisk: Kampen for at sparke de finansielle vekselere ud af templet med en ny Glass/Steagall-lov og genindføre social retfærdighed på arbejdsområdet med stabile og velbetalte jobs til alle. Den selv samme dag, som disse dekretter blev meddelt, meddelte de 40 topgrupper på Paris' CAC40 aktiebørs rekordhøje profitter på EU51,6 mia. i årets første seks måneder.

Foto: Frankrigs arbejdsminister Muriel Penicaud (højre)

meddelte de nye arbejdsmarkedsdekreter den 31. aug. Ved siden af hende, Frankrigs premierminister, Édouard Philippe.